036| Εἰμί ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν καὶ ἐπισκοπῶ τὰς ὑμῶν καρδίας καὶ ἐπιμελοῦμαι ὑμῶν, ὡς ἐπιμελεῖται ὁ βοσκὸς τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/036-εἰμί-ἐν-τῷ-μέσῳ-ὑμῶν-καὶ-ἐπισκο/

Θαρσεῖτε εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν τραχύν, εἰς ὃν πορεύεσθε. Πορεύεσθε ἐν πίστει εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Διδασκάλου ὑμῶν, Ὅστις μεριμνᾷ ἐπὶ πάντων τῶν ὑμῶν πραγμάτων. Πορεύεσθε μὲ σθένος καὶ πεποίθησιν εἰς τὰς χαραχθείσας γραμμὰς πεποιθότες ὅτι τὰ βέλτιστα ἐκ τούτων προσκτήσητε δι' ἑαυτοὺς ὡς καί δι' ἐκείνους, οἵτινες θέλωσιν ὑμᾶς πλησιάσει.

Ἐὰν κατίδητε ναυάγια καὶ συντρίμματα τῶν ἀποβλέψεών σας, μὴ δυσπιστήσητε πρὸς τὰς Ἐπαγγελίας Μου, ὅτι ὑμεῖς οἱ σπείροντες τὸν Λόγον Μου θέλετε διαδραματίσει τὸ μέρος τοῦ Σπορέως, οἱ δὲ θερίσοντες ἔλθωσι μετέπειτα καὶ ἐπὶ τῶν κόπων ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ προσκτήσονται τῆς ζωῆς. Τότε ἡ χαρὰ ὑμῶν θέλει εἶσθε πλήρης καθορῶντες τοὺς ἄλλους νεμομένους τὰ ἀγαθὰ ὑμῶν, ὡς κἀγὼ καθορῶ ὑμᾶς νεμομένους τὰ Ἀγαθά Μου.

Ἐμοῦ τὰ πάντα καὶ οἱ πάντες Ἐμοῦ ἐστε. Μὴ καταστῆτε φειδωλοὶ εἰς τὰ παρ' Ἐμοῦ πλουσίως μετοχετευόμενα ὑμῖν, ἀλλὰ χορηγήσατε μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον κἀγὼ τοῖς πιστοῖς Μου τὰ πλούτη Μου ἐκχωρῶ.

Πλούσιος ὁ Πατὴρ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς ἐστὲ υἱοὶ πλουσίου Πατρός. Καταστῆτε ὅθεν καὶ τοιοῦτοι δι' ἐκείνους, οἵτινες παρ' ὑμῶν θὰ ζητήσωσι τὸν πλοῦτον Μου, ὅτι ἐκ τοῦ Ἐμοῦ λήψεσθε καὶ δώσητε αὐτοῖς.

Μὴ διστάσητε νὰ χωρήσητε τὴν ὁδόν, ἥτις διανοίγεται πρὸ τῶν βημάτων ὑμῶν ἐν πίστει καὶ πιστεύοντες θέλετε προχωρήσει πρὸς ταύτην εὐκολώτερον καὶ θέλετε τερματίσει τὸν δρόμον αὐτῆς συντομώτερον. Ἐγὼ Εἰμὶ ὁ ὁδηγὸς ὑμῶν καὶ Ἐγὼ θέλω καταστήσει ὑμᾶς ἰσχυροὺς εἰς πάντα, ἵνα τῶν πάντων ἐπικρατήσητε δι' Ἐμοῦ.

Πιστεύετε εἰς Ἐμὲ ὅτι ἐλεύσεται ὥρα καθ' ἣν ἡ καρδία ὑμῶν ἀποκάμνουσα ἐκ τῆς σκληρότητος τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων θὰ ζητήσητε νὰ τραπῆτε ἀντιστρόφως πρὸς αὐτούς, ἀλλ' ὄχι. Ἐγὼ ἐξαποστέλλων ὑμᾶς ἵνα μαλάξητε τὰ τραχέα αὐτῶν ἔνστικτα τῆς καρδίας των ὀφείλετε νὰ μὴν τραπῆτε εἰς φυγὴν πρὸ τῆς σκληρότητός των, ἀλλὰ νὰ συνθλιβῆτε ἐν ταύτῃ, ἵνα διὰ τῆς συνθλίψεως ὑμῶν καταστήσητε τούτους

προσφορωτέρους διὰ τὴν σωτηρίαν των καὶ τὸ ἔργον μου, ὅπερ ἐκζητεῖ τὴν σωτηρίαν τῶν πάντων καὶ τὸ ὁποῖον θέλει, ἵνα οἱ πάντες πρός Με προσελθέτωσαν καὶ τοῦ πλούτου Μου μετάσχουσι, ὅτι οἱ πάντες τέκνα Μου ἐστε καὶ Κληρονόμοι.

Πιστεύετε εἰς Ἐμέ. Ἐγὼ Εἰμι τὸ Φῶς, τὸ Φῶς τὸ καῖον. Ἂν αἱ χρυσαλίδες ἐν τῷ φωτί κατακαίωνται, θέλω καὶ ὑμεῖς ἐν τούτῳ πορευόμενοι **νὰ φθαρῆτε, ὅτι ἡ διὰ τοῦ Φωτὸς φθορὰ θέλει ἀναγεννήσει ὑμᾶς,** ἀλλοιώνουσα τὴν κατάστασιν ὑμῶν εἰς τὸ σημεῖον τὸ μὴ ἔχον ἀνάγκην μεταλλαγῆς μετέπειτα. Πάντες εἰς τὴν φθορὰν ὑπόκεισθε. Ποίαν φθορὰν θέλετε κάλλιον, τὴν φθορὰν ἐν τῷ σκότει καὶ τῇ ἀφανείᾳ, ἢ τὴν διὰ τοῦ Φωτὸς συντελουμένην;

Θέλετε τὴν πρώτην μείνατε ἀσχολούμενοι εἰς τὰς βιωτικὰς ὑμῶν ἀνάγκας περὶ ἑαυτῶν καί τῶν ὁμοίων ὑμῶν μεριμνῶντες, ἀλλ' ἂν τὴν δευτέραν ἐπιζητῆτε, ἡ ζωὴ ὑμῶν ταραχώδης γενήσεται. Θὰ διαγράψητε ἐν ταύτῃ μίαν ἀναλαμπὴν τῆς ἰδίας, ἣν θ' ἀντιπροσωπεύητε καὶ μετέπειτα θὰ μετέλθητε εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν μετέρχονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι διὰ **τὸ Ἔργον Μου τὸ Μέγα, ὅπερ ἔχει τὴν Ἀπόλυτον μορφὴν τῆς Ἀληθείας ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν. Εἶναι γλυκὺς τοῦ Φωτὸς ὁ θάνατος,** ἐνῶ ὁ τοῦ σκότους εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐπαναλάβῃ διὰ πολλοστὴν φορὰν τὸν κύκλον του, ἵνα θᾶττον ἢ βράδιον ἀναποτρέπτως διέλθῃ διὰ τοῦ σταδίου ἐκείνου, **τοῦ διὰ Φωτὸς Θανάτου, ὃν δι' ὑμᾶς ἐπισπεύδω,** ἵνα μὴ διαιωνίζετε τὸν ἀγῶνα ὑμῶν καὶ παλαίητε ἐν τῷ κόσμῳ σας ἄνευ τῆς θετικότητος τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, ὃν ἐνέχει ἡ ζωή σας καὶ πρὸς ὃν πρέπει ἀεὶ νὰ προσατενίζητε.

Ἐμοῦ ἐστε. Ἐμοῦ τὰ ἔργα ποιεῖτε. Πᾶσα ἄλλη ἐκζήτησις ὑμῶν σᾶς φέρει μακρὰν Ἐμοῦ καὶ ἐν ταυτῷ εἰς τὰς πτυχὰς τῆς ὀδύνης.

Πιστεύετε εἰς Ἐμὲ καὶ μὴν ἀποκαρτερῆτε. Ἐγὼ θέλω ἐνισχύσει ὑμᾶς διὰ τῶν ὅρων καὶ μέσων ἐκείνων, ἅτινα θὰ χορηγήσωσιν εἰς ὑμᾶς τ**ὴν δύναμιν τῆς αὐτοθυσίας,** ἣν ἐκζητεῖ τὸ ἔργον μου. Ἀναλογισθῆτε τοῦτο. Εἶναι μέγα καὶ ζητεῖ μεγάλους, ἵνα τούτου τὰς εὐθύνας ἀναλήψωνται. Ὑμεῖς τοῦτο ἐπιζητήσαντες μόνον διὰ τῆς πρός Με πίστεώς σας θέλετε εὐδοκίμως χωρήσει καὶ συντελέσει εἰς τὸν σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκετε.

Δὲν ἔχω ἕτερα λαλεῖν, εἰ μὴ τοῦτο: Θέλω νὰ καταστήσω ὑμᾶς παράγοντας, ἀλλ' οἱ παράγοντες εἶναι ὀργανισμοί ζῶντες, ἔχοντες ἰδίας ἀρχάς, ἰδίας σκέψεις, ἰδίας βουλήσεις. Θέλω νὰ καταστήσω ὑμᾶς ἐλευθέρους, ἀλλ' **ἡ Ἐλευθερία δὲν ἔγκειται ἐν τοῖς δεσμοῖς.** Ἐναρμονίσατε τὰς ἀρχὰς καί κρίσεις ὑμῶν, τὴν βούλησιν καὶ πάντα πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐξαγγειλλομένων τοῦ Διδασκάλου ὑμῶν, ὀξύνατε τὴν κρίσιν ὑμῶν καὶ στηρίξατε πάντα ἐπὶ τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς Ἀπολύτου λογικῆς, ἧς τὴν ἀρχὴν ἀπ' Ἐμοῦ λήψεσθε.

4/4/1926